

الزامات نیل به اهداف سند چشم‌انداز

صنعت پتروشیمی

سیدجواد جهرمی،^{*} علی طاهری‌فرد^{**}

تاریخ دریافت ۹۱/۱/۲۷ | تاریخ پذیرش ۹۱/۱۱/۹

هدف این مقاله بررسی تحقق اهداف سند چشم‌انداز در صنعت پتروشیمی است. از این‌رو، وضعیت بازار جهانی متابول، اتیلن، پلی‌اتیلن و پلی‌وینیل کلراید مورد تحلیل قرار گرفته است. براساس وضعیت بازار جهانی متابول، اتیلن، پلی‌اتیلن و پلی‌وینیل کلراید بیشتر محصولات بالادستی پتروشیمی با مازاد ظرفیت روبرو هستند که این مسئله سبب کاهش قیمت محصولات و به‌تبع آن کاهش درآمد بخش پتروشیمی کشور خواهد شد. از طرفی رقبایی مانند عربستان، دستیابی به جایگاه اول در منطقه را لحاظ ارزش و حجم محصولات تولیدی غیرممکن می‌کند. بنابراین هدف‌گذاری در صنعت پتروشیمی براساس محصولات بالادستی پرحجم و با ارزش افزوده کم، مناسب نیست، بلکه تنها راه دستیابی به اهداف صنعت پتروشیمی در افق چشم‌انداز توسعه صنایع پایین دستی است.

کلیدواژه‌ها: بازار جهانی محصولات پتروشیمی؛ صنایع بالادستی پتروشیمی؛ صنایع پایین دستی پتروشیمی؛ سند چشم‌انداز

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پژوهشگاه علوم انسانی

* کارشناسی ارشد اقتصاد، دانشکده معارف اسلامی و اقتصاد، دانشگاه امام صادق (ع) (نویسنده مسئول)؛

Email: sjavadjahromi@gmail.com

** دانشجوی دکتری اقتصاد، دانشکده معارف اسلامی و اقتصاد، دانشگاه امام صادق (ع)؛

Email: taherifard1361@yahoo.com

مقدمه

ایران کشوری نفت خیز و دارای منابع غنی گاز طبیعی است. صنعت نفت قدمتی بیش از یک قرن و صنعت پتروشیمی نیز سابقه‌ای بالغ بر چهار دهه دارد، اما بیش از یک دهه است که توسعه بخش پتروشیمی به عنوان یکی از محركه‌های توسعه اقتصاد ایران مورد توجه قرار گرفته است.

صنایع پتروشیمی در یک طبقه‌بندی کلی به دو بخش بالادستی^۱ و پایین‌دستی^۲ تقسیم می‌شود. صنایع بالادستی تولید کننده محصولات پایه پتروشیمی مانند متanol،^۳ اتیلن،^۴ پلی‌اتیلن^۵ و پلی‌وینیل کلراید^۶ هستند، در حالی که صنایع پایین‌دستی مواد اولیه خود را به طور مستقیم از صنایع بالادستی پتروشیمی می‌گیرند و در اغلب موارد محصول تولیدی خود را به صنایع مصرفی تحويل می‌دهند. برای مثال می‌توان به صنعت تولید لوله‌های پلی‌اتیلنی اشاره کرد (مجموعه مطالعات راهبردی صنایع پتروشیمی، ۱۳۸۶).

سیاست کلی وزارت نفت در چشم‌انداز صنعت پتروشیمی، در افق ۱۴۰۴، تبدیل شدن به اولین تولید کننده مواد و کالاهای پتروشیمی از لحاظ ارزش در منطقه است. ارزش تولید محصولات عمده پتروشیمی در سند چشم‌انداز بیست‌ساله حدود ۵۲ میلیارد دلار پیش‌بینی می‌شود (روزنامه کیهان، ۸۹/۶/۲).

یکی از مهم‌ترین نکاتی که برای نیل به اهداف سند چشم‌انداز باید در نظر گرفت، بررسی وضعیت صنایع پتروشیمی کشورهای رقیب در منطقه بهویژه عربستان و برنامه‌های آتی آنهاست که ملاک مناسبی برای امکان تحقق اهداف سند چشم‌انداز است.

در بخش اول این مقاله مبانی نظری و کلیات تحقیق بررسی می‌شود و بخش دوم به

1. Up Stream
2. Down Stream
3. Methanol
4. Ethylene
5. Polyethylene
6. Poly Vinyl Chloride (PVC)

بررسی وضعیت موجود در صنایع پتروشیمی کشور می‌پردازد. در بخش سوم عرضه و تقاضای محصولات بالادستی پتروشیمی شامل متابول، اتیلن، پلی‌اتیلن و پلی‌وینیل کلراید در مقیاس جهانی برای ایران، قطر، چین و عربستان مورد بررسی قرار می‌گیرد و روند قیمتی این محصولات تا سال ۲۰۱۸ پیش‌بینی می‌شود. بخش چهارم نیز اهمیت صنایع پایین‌دستی پتروشیمی تشریح و در نهایت جمع‌بندی و نتیجه‌گیری مقاله ارائه خواهد شد.

۱ مبانی نظری

توجه به مزیت‌های نسبی، براساس اقتصاد توسعه، بهترین مسیر برای توسعه اقتصادی هر کشور است. ایران نیز با توجه به ذخایر عظیم نفت و گاز ظرفیت بسیار مناسبی برای توسعه صنایع نفت، گاز و پتروشیمی دارد. آنچه در این میان حائز اهمیت است انتخاب راهبردهای صحیح برای توسعه این حوزه‌هاست. راهبرد توسعه بر پایه منابع اگر به درستی تبیین نشود نه تنها به رشد و توسعه اقتصادی منجر نخواهد شد بلکه نفرین منابع را نیز به دنبال خواهد داشت. سیاست‌های کلان کشور برای پرهیز از خام‌فروشی موجب شده است تا توسعه صنایع پتروشیمی به طور جدی در دستور کار وزارت نفت قرار گیرد. اما هدف گذاری‌های غلط در این حوزه ممکن است هزینه‌های گزافی را به اقتصاد کشور تحمیل کند. بنابراین راهبرد صحیح توسعه بر پایه مزیت‌های نسبی نیاز به مطالعه دقیق دیگر تولیدکنندگان این بازار دارد.

۱-۱ مروری بر مطالعات انجام شده

در این زمینه تاکنون هیچ مطالعه داخلی انجام نشده است و این مقاله یک نوآوری محسوب می‌شود. از مطالعات صورت گرفته مرتبط می‌توان به مقاله محتشمی‌پور و میرجلیلی (۱۳۸۹) اشاره کرد. نتایج این مقاله نشان می‌دهد که با وجود رشد صادرات محصولات صنایع پایین‌دستی پتروشیمی، شکاف زیادی میان صادرات این صنایع و میزان صادرات

صنعتی و غیرنفتی کشور وجود دارد که یکی از دلایل آن نبود برنامه منسجم و صحیح برای صنعت پتروشیمی کشور است. جعفری و همکاران (۱۳۸۹) در مقاله‌ای وضعیت صنایع پتروشیمی ایران را با منطقه خاورمیانه و جهان مقایسه کرده و با توجه به مزیت‌های نسبی کشور نتیجه گرفته‌اند که ظرفیت مناسبی برای ارتقای صنعت پetroشیمی کشور وجود دارد. مرکز آماری پلاستیک پیش‌بینی کرده است که با توجه به واحدهای الفینی در حال ساخت و همچنین تداوم رکود اقتصادی جهان، از سال ۲۰۱۳ با مازاد ظرفیت در واحدهای الفینی روبه‌رو خواهیم شد (Platts, 2010). مرکز سامبا در گزارشی وضعیت تولید صنایع پتروشیمی عربستان را تحلیل و مهم‌ترین مشکلات پیش روی این صنعت را کمبود اтан به عنوان خوراک و رقابت جدی با تولید کنندگان چینی دانسته است (Samba, 2009).

با مرور مطالعات فوق روشن شد که تاکنون در هیچ مطالعه مستقلی اهداف صنعت پتروشیمی ایران در افق چشم‌انداز تحلیل و بررسی نشده است. در این مقاله با بررسی اهداف صنعت پتروشیمی، الزامات نیل به آن تبیین می‌شود.

۲ بررسی وضعیت صنعت پتروشیمی

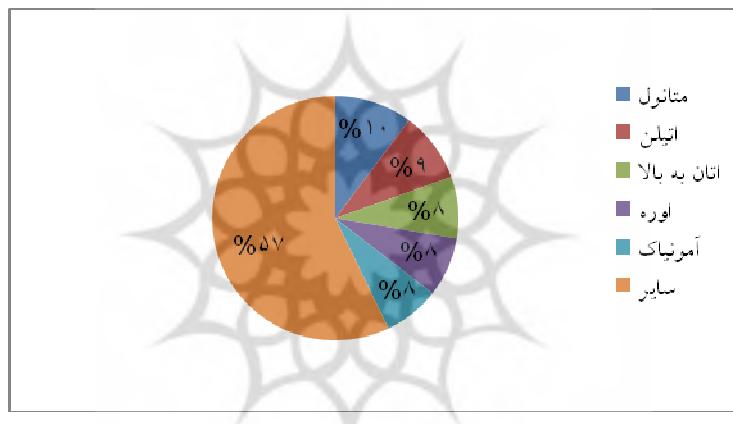
طی سال‌های ۱۳۸۳-۱۳۸۹ در کشور ۳۸ واحد پتروشیمی در حال فعالیت بوده‌اند. در این فاصله زمانی میزان تولید واحدهای پتروشیمی از ۱۵/۱ میلیون تن در سال به ۴۲ میلیون تن افزایش یافته است. ارزش محصولات صادر شده در این دوره از ۱/۷ میلیارد دلار به ۱۰/۴ میلیارد دلار افزایش یافته است.

بررسی میزان صادرات محصولات پتروشیمی در سال ۲۰۱۰ حاکی از آن است که از نظر وزنی گاز مایع با ۴۳ درصد در جایگاه اول و مواد شیمیایی و کودها به ترتیب با ۲۳ و ۱۷ درصد در جایگاه دوم و سوم قرار دارند. از نظر ارزشی گاز مایع با ۵۰ درصد در جایگاه اول و بعد از آن مواد پلیمری و مواد شیمیایی به ترتیب با ۱۶ و ۱۲ درصد در جایگاه دوم و سوم قرار دارند (وزارت صنعت و معدن و تجارت، ۱۳۸۹).

الزامات نیل به اهداف سند چشم‌انداز صنعت پتروشیمی ۸۹

از مجموع واحدهای پتروشیمی کشور، در سال ۱۳۸۹، مجتمع پتروشیمی بندر امام (شرکت کیمیا، فرآورش و بسپاران) با تولید ۵ میلیون و ۹۴۶ هزار و ۱۴۱ تن از انواع محصولات پتروشیمی، بالاترین عملکرد تولید را در میان مجتمع‌های پتروشیمی داشته است.

از بین ۸۱ محصول در حال تولید مجتمع‌های پتروشیمی در سال ۱۳۸۹، متابول با ۴/۳ میلیون تن، اتیلن با ۳/۹ میلیون تن، اتان به بالا ۳/۴ میلیون تن، اوره با ۳/۳ میلیون تن و آمونیاک با ۳/۱ میلیون تن بیشترین میزان تولید را در اختیار دارند. نمودار ۱ نشان می‌دهد که این پنج محصول ۴۳ درصد از کل تولید را در اختیار دارند.

نمودار ۱ درصد محصولات تولیدی پتروشیمی از کل تولید

درصد سهم ایران از ظرفیت تولید محصولات پتروشیمی در خاورمیانه از ۹/۱۱ درصد در سال ۱۳۸۳ به ۲۵/۸۵ درصد در سال ۱۳۸۸ ارتقا یافته است. در همین مدت سهم کشور از تولید جهانی از ۰/۴۲ درصد به ۰/۴ درصد رسیده است.

در سطح جهانی نیز شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران در سال ۲۰۰۹ با توجه به

رده‌بندی انجام شده توسط ICIS CHEMICAL BUSINESS از میان صد شرکت شیمیایی - پتروشیمی برتر جهان در رتبه ۴۴ قرار دارد. این در حالی است که ساییک عربستان در رده هفتم قرار دارد. در سال ۲۰۱۰، ایران به رتبه ۳۹ رسیده درحالی که ساییک عربستان جایگاه ششم را کسب کرده است. درآمد ساییک برابر ۴۰ میلیارد دلار و درآمد ایران برابر ۱۰ میلیارد دلار است (ICIS Chemical Business, 2010). از این‌رو برای کسب رتبه اول در منطقه رقابت بسیار سختی با ساییک عربستان وجود دارد.

در سال‌های ۱۳۸۶-۱۳۷۸ متوسط سرمایه‌گذاری سالانه برنامه سوم توسعه ۲۱۴۵۹ میلیارد ریال و سه سال اول برنامه چهارم ۲۳۲۰۸ میلیارد ریال بوده است. حاصل سرمایه‌گذاری این دو برنامه تا سال ۱۳۸۷ راه‌اندازی ۲۱ طرح با ظرفیت ۲۴/۷ میلیون تن در سال بوده است. سرمایه‌گذاری ارزی انجام شده در صنعت پتروشیمی نیز از ۸۱ میلیون دلار در سال ۱۳۸۷ به ۱۴۴۳ میلیون دلار تا پایان سال ۱۳۸۶ افزایش یافته است که حاکی از هجده برابر شدن آن است. میزان سرمایه‌گذاری ریالی نیز در این مدت حدوداً هفت برابر شده است. براساس برآوردهای انجام شده برای دستیابی به اهداف برنامه پنجم ساله و سند چشم‌انداز در افق ۱۴۰۴، ایران نیازمند سرمایه‌گذاری ۵۰ میلیارد دلاری در صنعت پتروشیمی کشور است (امور برنامه‌ریزی تلفیقی، واحد مطالعات اقتصادی شرکت ملی صنایع پتروشیمی).

۲-۱ چشم‌انداز صنعت پتروشیمی در برنامه پنجم توسعه
براساس اعلام مدیریت برنامه‌ریزی و توسعه امور برنامه‌ریزی و تلفیقی صنایع پتروشیمی، دستیابی به ظرفیت تولید ۱۰۰ میلیون تن انواع محصولات پتروشیمی برای سال ۱۳۹۴ مدنظر است. بخشی از این اهداف کلان عبارت است از:

- دستیابی به تولید ۷/۵ میلیون تن مтанول در سال به ارزش حدود یک میلیارد دلار (معادل ۱۸ درصد ظرفیت کل جهان) و کسب سهمی برابر ۲۰ درصد از تجارت جهانی،

- دستیابی به تولید ۱۲ میلیون تن اتیلن در سال،
- دستیابی به تولید ۸/۵ میلیون تن اوره در سال،
- دستیابی به تولید ۴ میلیون تن آروماتیک در سال،
- دستیابی به تولید ۱۰ میلیون تن پلیمر در سال،
- دستیابی به بالاترین سهم تولید اتیلن، اوره و آروماتیک در خاورمیانه.

۲- چشم‌انداز صنعت پتروشیمی در افق سال ۱۴۰۴

در سند چشم‌انداز کسب جایگاه اول در خاورمیانه برای تولید و خلق ارزش افزوده محصولات پتروشیمی ترسیم شده است. در این سند سهم ایران از ظرفیت محصولات عمدۀ پتروشیمی جهان به $6/3$ درصد خواهد رسید. اهداف کلان سند در افق ۱۴۰۴ عبارت است از:

- اولین تولیدکننده مواد و کالای پتروشیمی در منطقه از لحاظ ارزش،
- ۵۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در بیست سال،
- دستیابی به ظرفیت ۱۲۶ میلیون تن در سال از محصولات پتروشیمی،
- دستیابی به سهم 34 درصدی از ارزش ظرفیت محصولات عمدۀ پتروشیمی در خاورمیانه،
- دستیابی به سهم $6/3$ درصدی از ارزش ظرفیت محصولات پتروشیمی در جهان.

۳ تحلیل بازار محصولات بالادستی پتروشیمی

در این قسمت محصولات متانول، اتیلن، پلی‌اتیلن و پلی‌وینیل کلراید از لحاظ تولید، مصرف، قیمت و ارزش افزوده در مقیاس جهانی و منطقه‌ای تا افق چشم‌انداز بررسی می‌شوند.

۱-۳ تحلیل بازار جهانی اتیلن

اتیلن^۱ از مهم‌ترین مواد پایه در صنعت پتروشیمی است که مصرف زیادی در محصولات پتروشیمی دارد. تولید اتیلن شاخص عمدۀ پیشرفت در صنایع پتروشیمی هر کشوری محسوب می‌شود که در صنایع پلیمری، الیاف مصنوعی، حلال‌ها، نرم کننده‌ها، ضدیخ و الکل به کار می‌رود. بیشترین کاربرد اتیلن برای تولید پلی‌اتیلن است.

۱-۳-۱ عرضه جهانی اتیلن

براساس گزارش مرکز مطالعات جهانی پتروشیمی، میانگین ظرفیت جهانی اتیلن بین سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۸ در حدود ۰/۳ درصد رشد داشته است. این ظرفیت در سال ۲۰۰۹ به بیش از ۱۳۵ میلیون تن رسید. میانگین رشد ظرفیت جهانی اتیلن بین سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۳ در حدود ۴/۸ درصد پیش‌بینی می‌شود. طبق پیش‌بینی‌های انجام شده این میانگین بین سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۸ به میزان ۱/۴ درصد خواهد رسید. بر این اساس ظرفیت جهانی تولید اتیلن از ۱۳۵ میلیون تن در سال ۲۰۰۹ به ۱۶۲ میلیون تن در سال ۲۰۱۳ و ۱۷۳ میلیون تن در سال ۲۰۱۸ خواهد رسید (پیوست ۱، جدول ۱).

بیشترین نرخ رشد ظرفیت اتیلن در دوره زمانی ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۸ به ایران اختصاص دارد چرا که از ۷۶۹ هزار تن در سال ۲۰۰۳ به ۳/۶ میلیون تن در سال ۲۰۰۸ رسیده است یعنی رشدی معادل ۳۶/۶ درصد داشته است. با این حال ظرفیت تولید چین و عربستان در سال ۲۰۰۸ به ترتیب ۱۰/۵ و ۷/۶ میلیون تن است. پیش‌بینی می‌شود بین سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۳ بیشترین نرخ رشد ظرفیت مربوط به قطر باشد به طوری که در سال ۲۰۱۳ به ظرفیت ۳/۴

۱. اتیلن سبک‌ترین هیدروکربن الفینی، بی‌رنگ و با بویی نسبتاً مطبوع است. این ماده از هیدروکربن‌های اشبع شده مانند نفتا، اتان، گازوئیل، پروپان و بوتان به دست می‌آید. در میان هیدروکربن‌ها، اتان بالاترین بازده را از نظر تبدیل به اتیلن دارد که حدود ۸۰ درصد آن به اتیلن تبدیل می‌شود. در فرایند تولید اتیلن مواد بالارزش دیگری مانند پروپیلن، بوتن و ... حاصل می‌شود.

میلیون تنی برسد که این امر افزایش رشد ۲۲/۹ درصدی را نشان می‌دهد. اما کماکان چین با ۱۹/۴ میلیون تن بیشترین ظرفیت را در اختیار دارد. ظرفیت این کشور در سال ۲۰۱۸ به ۲۴/۸ میلیون تن خواهد رسید. این در حالی است که در بازه زمانی گفته شده چین فقط رشد ۱۲/۳ درصدی را تجربه خواهد کرد. ایران، عربستان و قطر به ترتیب رشدی برابر ۱/۵، ۱/۳ و ۰ درصد خواهند داشت (پیوست ۱، جدول ۲).

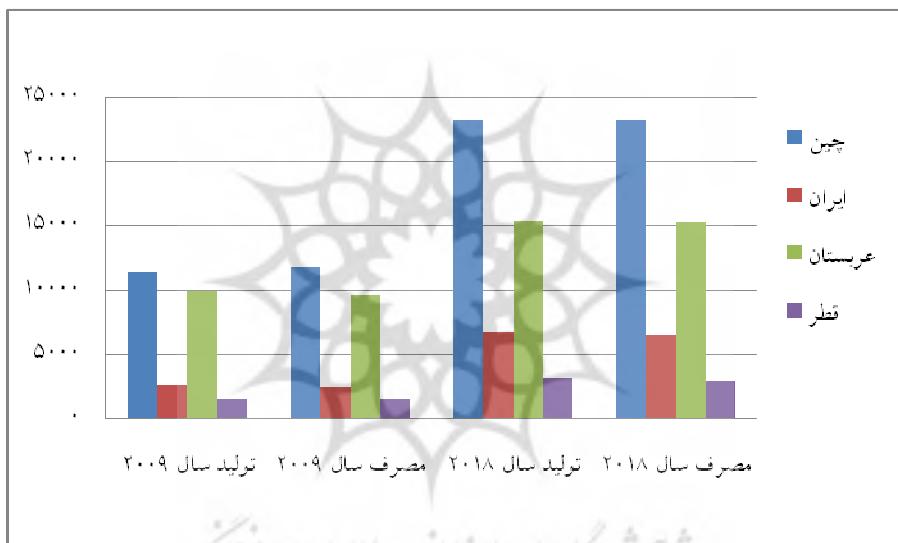
عمده ظرفیتسازی تا پایان سال ۲۰۱۳ در کشورهای حوزه خلیج فارس و چین انجام خواهد شد. تا پایان سال ۲۰۱۸ در مقایسه با سال ۲۰۰۹ بیشترین افزایش ظرفیت تولید اتیلن جهان به ترتیب در چین و کشورهای حوزه خلیج فارس به میزان ۱۳/۵ و ۱۰ میلیون تن خواهد بود (پیوست ۱، جدول ۱). تولید جهانی اتیلن در سال ۲۰۰۹ بیش از ۱۱۳ میلیون تن بوده است. پیش‌بینی می‌شود این تولید در سال ۲۰۱۳ به ۱۳۵ میلیون تن و در سال ۲۰۱۸ به ۱۵۹ میلیون تن افزایش یابد (پیوست ۱، جدول ۳). نرخ بهره‌برداری از واحدهای اتیلن برای اغلب تولیدکنندگان عمده تا سال ۲۰۱۸ افزایش خواهد یافت و به طور میانگین از حدود ۸۰ درصد در سال ۲۰۰۹ به بیش از ۹۰ درصد در سال ۲۰۱۸ خواهد رسید (پیوست ۱، جدول ۴).

چین و عربستان در سال ۲۰۰۹ به ترتیب ۸/۳ و ۸/۲ درصد از ظرفیت تولید جهان را در اختیار دارند. پیش‌بینی می‌شود در سال ۲۰۱۸ این ظرفیت به ۱۴ و ۹ درصد افزایش یابد. سهم این کشورها از تولید اتیلن در سال ۲۰۰۹ برابر ۱۰ و ۸/۸ درصد بوده است که برآورد می‌شود در سال ۲۰۱۸ به ۱۴/۵ و ۹/۶ درصد برسد. ایران نیز در سال ۲۰۰۹ معادل ۳/۵ درصد از ظرفیت تولید جهان و ۲/۳ درصد از تولید را در اختیار دارد به طوری که پیش‌بینی می‌شود در سال ۲۰۱۸، ۴/۸ درصد ظرفیت تولید اتیلن جهان و ۴/۲ درصد از تولید این محصول را در اختیار داشته باشد (پیوست ۱، جداول ۱ و ۳).

۳-۱-۲ تقاضای جهانی اتیلن

تقاضای جهانی اتیلن در سال ۲۰۰۹ برابر ۱۱۳ میلیون تن بوده است. این تقاضا در سال‌های

آتی بیشتر برای کشورهای حوزه خلیج فارس و چین خواهد بود. هم‌اکنون تقاضای اتیلن در چین و کشورهای حوزه خلیج فارس برابر ۲۵ میلیون تن است و احتمال می‌رود تا سال ۲۰۱۳ این تقاضا به ۳۸ میلیون تن و در سال ۲۰۱۸ به ۴۷ میلیون تن برسد. این امر باعث خواهد شد سهم این کشورها از مصرف اتیلن از ۲۲ درصد فعلی به ۳۰ درصد در سال ۲۰۱۸ افزایش یابد (پیوست ۱، جدول ۵). رشد تقاضای چین در دوره زمانی ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۳ به طور میانگین سالانه ۸/۶ درصد و در سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۸ سالانه ۶/۶ درصد برآورد می‌شود (پیوست ۱، جدول ۶).

نمودار ۲ بررسی وضعیت تولید و مصرف اتیلن در چهار کشور

۳-۱-۳ قیمت اتیلن در بازارهای جهانی

قیمت اتیلن به صورت منطقه‌ای تعیین می‌شود و قیمت واحد جهانی برای آن وجود ندارد. قیمت برای سه منطقه آسیای شرقی، اروپای غربی و آمریکای شمالی گزارش می‌شود.

از آنجاکه در سال‌های جاری عمدۀ رشد تقاضای اتیلن مربوط به جنوب شرقی و شمال شرقی آسیا خواهد بود در مقاله حاضر قیمت این مناطق به عنوان شاخص در نظر گرفته می‌شود. قیمت اتیلن در منطقه آسیای جنوب شرقی با احتساب هزینه‌های حمل و بارگیری^۱ و بیمه در سال ۲۰۱۰ برابر ۹۰۰ دلار در هر تن بوده که در مقایسه با مدت مشابه سال قبل ۳۸۵ دلار کاهش داشته است. از آنجاکه مازاد ظرفیت تولید برای اتیلن وجود دارد پیش‌بینی می‌شود در آینده قیمت آن کاهش یابد (www.icis.com/margins).

خوراک واحدهای اتیلن نفتا و یا اتان است. در فرایند تولید اتیلن، مواد با ارزش دیگری مانند پروپیلن و ... نیز به دست می‌آید. این محصولات پتروشیمی، ارزش افزوده مناسبی را برای واحدهای اتیلن ایجاد می‌کنند. در اغلب اوقات پروژه‌های تولید اتیلن به تنهایی سودآور نیستند بلکه با لحاظ ارزش افزوده حاصل از محصولات پتروشیمی همراه، توجیه‌پذیر می‌شوند. از آنجاکه تولید اتیلن از خوراک اتان به مراتب سودآورتر از تولید اتیلن با خوراک نفتاست، پیش‌بینی می‌شود در آینده واحدهایی که از خوراک نفت استفاده می‌کنند سودآوری مناسبی نداشته باشند. این مسئله موجب خواهد شد سهم کشورهای حاشیه خلیج فارس در بازار جهانی اتیلن افزایش یابد.

۳-۱-۴ تجارت جهانی اتیلن

اتیلن در شرایط معمولی به صورت گاز است ازین‌رو انتقال آن از طریق خط لوله یا مایع‌سازی انجام می‌شود. حمل و نقل اتیلن به صورت مایع با فشار و سرمای زیاد صورت می‌گیرد و مستلزم هزینه زیادی است بنابراین تجارت جهانی آن مقرن به صرفه نبوده و محدود است و بیشتر در محل تولید به محصولات پایین‌دستی تبدیل شده و در صورت مازاد بر نیاز، صادر می‌شود.

صادرات اتیلن در سال ۲۰۰۸ حدود ۵/۴ میلیون تن بوده است که مهم‌ترین

1. Cost Fright (CF)

صادرکنندگان آن کشورهای حوزه خلیج فارس هستند. میزان صادرات خالص این کشورها بیش از ۸۰۰ هزار تن است و پیش‌بینی می‌شود که تنها صادرکننده خالص اتیلن جهان در سال‌های آتی باشند. بزرگ‌ترین واردکنندگان خالص اتیلن جهان در سال ۲۰۰۸ چین و کشورهای آسیای جنوب شرقی بوده‌اند (پیوست ۱، جدول ۷).

۳-۲ تحلیل بازار جهانی پلی‌وینیل‌کلرايد

اتیلن مهم‌ترین ماده اولیه تولید مونومر وینیل کلرايد است. پلی‌وینیل کلرايد ترکیبی از مونومرهای وینیل کلرايد است که به صورت پودر سفید یا گرانول است. این ماده در مقابل رطوبت، اسیدها، چربی‌ها و هیدروکربن‌های نفتی مقاوم است و در معرض هوا فرسوده نمی‌شود. عایق الکتریکی مناسبی است و از لحاظ ساختاری پایدار می‌باشد. پلی‌وینیل کلرايد در تولید لوله، اتصالات با روکش کابل، تهیه شیلنگ، شمع، کفش، چرم مصنوعی، کفپوش، اسباب بازی، و همچنین در صنعت عکس‌برداری و خودروسازی نیز کاربرد دارد. این ماده به دو صورت سخت و نرم به بازار جهانی عرضه می‌شود. ۷۰ درصد کل مصرف این ماده را پلی‌وینیل کلرايد سخت و ۳۰ درصد آن را نرم تشکیل می‌دهد (تجزیه و تحلیل صنایع پتروشیمی ایران، ۱۳۸۷: ۲۰).

۳-۲-۱ عرضه جهانی پلی‌وینیل‌کلرايد

ظرفیت جهانی این ماده در سال ۲۰۰۹ حدود ۴۴ میلیون تن بوده است. از این سال در بیشتر نقاط جهان ظرفیت‌سازی پلی‌وینیل کلرايد به کندي انجام می‌شود. طبق پیش‌بینی مرکز مطالعات جهانی پتروشیمی، تا سال ۲۰۱۳، عمدۀ ظرفیت‌سازی جهان در چین و به میزان ۶۵۰ هزار تن است و افزایش ظرفیت تولید این کشور تا سال ۲۰۱۸ در مقایسه با سال ۲۰۰۸ به میزان ۱/۵ میلیون تن خواهد بود. در کشورهای خاورمیانه نیز ظرفیت تولید به میزان ۴۰۰ هزار تن افزایش خواهد یافت که بیشتر از سوی عربستان خواهد بود (پیوست ۲، جدول ۱).

تولید کل پلی‌وینیل کلراید در سال ۲۰۰۹ حدود ۳۶ میلیون تن است که نسبت به دوره زمانی ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۸ به طور متوسط حدود ۲/۵ درصد رشد کرده است. پیش‌بینی می‌شود تولید پلی‌وینیل کلراید تا سال ۲۰۱۳ حدود ۴۱ میلیون تن و تا سال ۲۰۱۸ به بیش از ۴۶ میلیون تن برسد (پیوست ۲، جدول ۲).

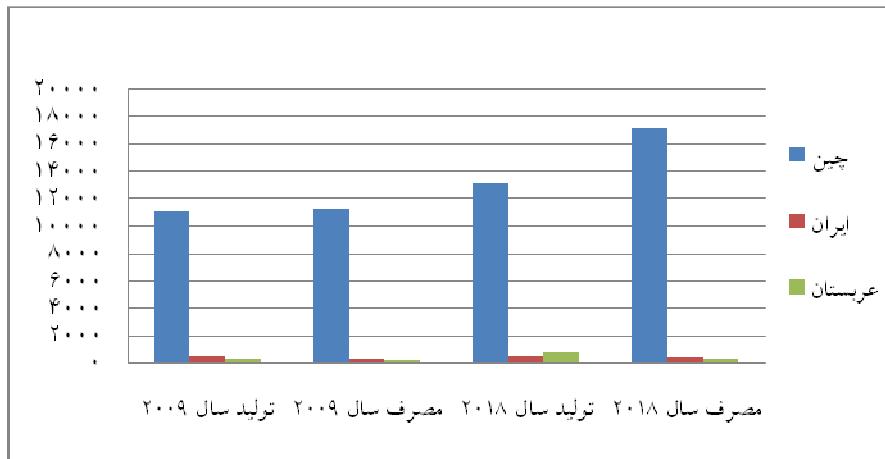
کشورهای چین و عربستان در سال ۲۰۰۹ به ترتیب ۳۰ و ۰/۹ درصد از ظرفیت تولید جهان را در اختیار دارند که پیش‌بینی می‌شود در سال ۲۰۱۸ به ۲۹/۴ و ۱/۶ درصد برسد. سهم این کشورها از تولید پلی‌وینیل کلراید در سال ۲۰۰۹ برابر ۳۱/۲ و ۱/۱ درصد بوده، که برآورد می‌شود در سال ۲۰۱۸ به ۲۸/۲ و ۱/۷ درصد برسد. ایران نیز در سال ۲۰۰۹، ۱/۴ درصد از ظرفیت تولید جهان و ۱/۵ درصد از تولید را در اختیار دارد و پیش‌بینی می‌شود در سال ۲۰۱۸، ۱/۲ درصد ظرفیت تولید و ۱/۳ درصد از تولید پلی‌وینیل کلراید جهان را در اختیار داشته باشد (پیوست ۲، جداول ۱ و ۲).

نرخ بهره‌برداری واحدهای پلی‌وینیل کلراید ایران در سال ۲۰۰۹ حدود ۸۲ درصد بوده که این رقم در سال ۲۰۱۳ به ۸۸ درصد و در سال ۲۰۱۸ به ۹۲ درصد خواهد رسید (پیوست ۲، جدول ۳).

۳-۲-۲ تقاضای جهانی پلی‌وینیل کلراید

تقاضای جهانی این ماده در سال ۲۰۰۹ حدود ۳۶ میلیون تن بوده است. کشور چین از مصرف کنندگان عمده پلی‌وینیل کلراید محسوب می‌شود که مصرف آن در سال ۲۰۰۹ حدود ۱۱ میلیون تن بوده است که این تقاضا در سال ۲۰۱۳ به ۱۴/۵ و در سال ۲۰۱۸ به ۱۷ میلیون تن خواهد رسید (پیوست ۲، جدول ۴).

در سال‌های آینده کشورهای چین، کره جنوبی و تایوان از مصرف کنندگان عمده این محصول در جهان خواهند بود.

نمودار ۳ بررسی وضعیت تولید و مصرف پلی‌وینیل کلراید در سه کشور

۳-۲-۳ قیمت پلی‌وینیل کلراید

قیمت پلی‌وینیل کلراید به مناطق مختلف و کاربردهای آن بستگی دارد. به طوری که قیمت آن از سال ۲۰۰۲ تا سال ۲۰۰۶ رو به افزایش بوده و از حدود ۵۴۰ دلار در هر تن در سال ۲۰۰۲ به ۱۰۰۷ دلار در هر تن در سال ۲۰۰۶ افزایش یافته است. میانگین قیمت این ماده در سال ۲۰۱۰ حدود ۹۰۰ دلار در هر تن است (www.icis.com/v2).

ارزش افزوده پلی‌وینیل کلراید از سال ۲۰۰۵ تا سال ۲۰۱۰ منفی بوده است. البته با توجه به افزایش تقاضای چین برای این محصول، فقدان ظرفیت کافی و افزایش قیمت آن در آینده، سودآوری مجتمع‌های پلی‌وینیل کلراید دور از انتظار نخواهد بود (پیوست ۲، جدول ۵).

۳-۲-۴ تجارت جهانی پلی‌وینیل کلراید

صادرات این محصول در سال ۲۰۰۹ حدود ۱۰ میلیون تن بوده است. کشورهای آسیایی به جز چین و ژاپن و کشورهای آمریکای شمالی از بزرگ‌ترین صادرکنندگان خالص

پلی‌وینیل کلراید خواهند بود. کشورهای خاورمیانه نیز در سال‌های آینده صادرات خود را افزایش خواهند داد (Sri, PVC, 2009).

۳-۳ تحلیل بازار جهانی پلی‌اتیلن

پلی‌اتیلن ماده‌ای بدون بو، رنگ، شفاف و به صورت جامد کریستالی است که از پلیمریزاسیون (پیوندهای دوگانه) اتیلن به دست می‌آید و ماده اولیه بسیاری از محصولات است. خواص پلی‌اتیلن به میزان شاخه‌های مولکولی در پلیمر خطی بستگی دارد که با روش‌های تهیه آن در ارتباط است. ویژگی‌های پلی‌اتیلن عبارت‌اند از: انعطاف‌پذیری خوب، مقاومت بالا در برابر بازها، اسیدها، نمک‌ها و آب و بالا بودن خواص الکتریکی و کاربرد آن در کابل‌های الکتریکی. پلی‌اتیلن‌ها براساس فشردگی زنجیره مولکولی و چگالی به سه نوع سنگین،^۱ سبک^۲ و سبک خطی^۳ تقسیم می‌شوند.

از پلی‌اتیلن سنگین در قالب گیری بادی، قالب گیری تزریقی، فیلم و ورق و لوله استفاده می‌شود. پلی‌اتیلن سبک در فیلم و ورق پوشش‌دهی، قالب گیری تزریقی، تولید سیم‌های ارتباطی، کابل‌های برق، فوم، چسب و ... کاربرد دارد. از پلی‌اتیلن سبک خطی در فیلم و ورق برای تولید کیسه زباله، بسته‌بندی مواد غذایی، قالب گیری دورانی جهت تولید اسباب بازی، لوازم ورزشی، علائم و قطعات اتومبیل و اشیای مجوف شامل تولید سیم، کابل، لوله، کانال و قالب گیری بادی است (محصولات پتروشیمی، آشنایی با صنایع پایین‌دستی شرکت ملی صنایع پتروشیمی، ۱۳۸۳).

۳-۳-۱ عرضه پلی‌اتیلن

در سال ۲۰۰۹ ظرفیت تولید پلی‌اتیلن حدود ۸۵ میلیون تن بوده است. پیش‌بینی می‌شود این ظرفیت تا سال ۲۰۱۳ به حدود ۱۰۰ میلیون تن و در سال ۲۰۱۸ به ۱۰۵ میلیون تن افزایش

-
1. Hight Density Polyethylene (HDPE)
 2. Low Density Polyethylene (LDPE)
 3. Linear Low Density Polyethylene (LLDPE)

یابد. عمدۀ افزایش ظرفیت در کشورهای حوزه خلیج فارس و چین انجام می‌گیرد. از مجموع ۲۰ میلیون تن افزایش ظرفیت پلی‌اتیلن در جهان طی سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۸ حدود ۱۱ میلیون تن آن به چین اختصاص دارد (پیوست ۳، جدول ۱).

با اینکه ظرفیتسازی جدید برای توسعه واحدهای پلی‌اتیلن در کشورهای صنعتی به کندی انجام می‌شود، اما در آینده نزدیک ظرفیت تولید پلی‌اتیلن در آسیا بیش از ظرفیت تولید دیگر مناطق جهان خواهد بود. اگر ظرفیت تولید پلی‌اتیلن در کشورهای حوزه خلیج فارس و چین طبق پیش‌بینی‌ها افزایش یابد، مازاد ظرفیت تولید در سال ۲۰۱۳ قطعی است و نرخ بهره‌برداری از واحدهای پلی‌اتیلن به ۷۷ درصد می‌رسد. این مسئله سودآوری واحدهای پلی‌اتیلن را کاهش می‌دهد (پیوست ۳، جدول ۲).

میزان تولید پلی‌اتیلن‌های سنگین، سبک و سبک خطی در سال ۲۰۰۹ به ترتیب ۲۹، ۱۴/۵ و ۱۹/۷ میلیون تن بوده است. میزان تولید هریک از این مواد در سال ۲۰۱۳ به ۱۹/۱، ۳۴/۸ و ۲۴ میلیون تن خواهد رسید. پیش‌بینی می‌شود تولید انواع پلی‌اتیلن در سال ۲۰۱۸ در مقایسه با سال ۲۰۰۹ به ترتیب ۱۲، ۱۶ و ۱۱ میلیون تن افزایش یابد (پیوست ۳، جدول ۳).

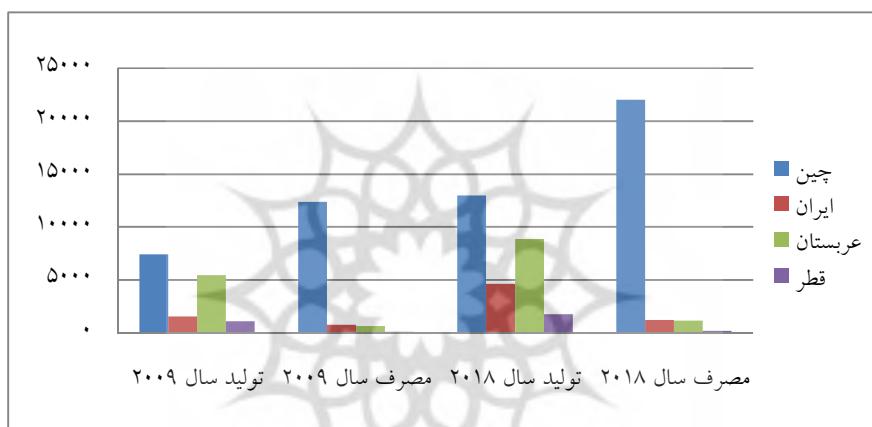
کشورهای چین و عربستان در سال ۲۰۰۹ به ترتیب ۹/۱ و ۷/۸ درصد از ظرفیت تولید پلی‌اتیلن جهان را در اختیار دارند به طوری که برآورد می‌شود در سال ۲۰۱۸ به ۱۴/۶ و ۸/۵ درصد برسد. همچنین سهم این کشورها از تولید پلی‌اتیلن در سال ۲۰۰۹ برابر ۱۱/۲ و ۸/۲ درصد بوده و پیش‌بینی می‌شود در سال ۲۰۱۸ به ۱۳/۹ و ۹/۵ درصد برسد. ایران نیز در سال ۲۰۰۹، ۳/۵ درصد از ظرفیت تولید جهان و ۲/۳ درصد از تولید را در اختیار دارد و تخمین زده می‌شود در سال ۲۰۱۸، ۱، ۵/۱ درصد از ظرفیت تولید جهان و ۴/۹ درصد از تولید پلی‌اتیلن جهان را در اختیار داشته باشد (پیوست ۳، جداول ۱ و ۴).

۳-۳-۲ تقاضای جهانی پلی‌اتیلن

صرف پلی‌اتیلن جهان در سال ۲۰۰۹ حدود ۶۶ میلیون تن بوده و پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۱۳ به حدود ۷۸ میلیون تن و تا پایان سال ۲۰۱۸ به ۹۳ میلیون تن برسد. بیشترین تقاضا

به ترتیب مربوط به پلی‌اتیلن سنگین، سبک خطی و سبک است (پیوست ۳، جدول ۳). بزرگ‌ترین مصرف کننده این محصول در جهان آمریکا و چین هستند که به ترتیب ۱۱۹۵۹ و ۱۱۸۹۶ هزار تن مصرف می‌کنند. هند سومین مصرف کننده دنیاست که حدود ۲/۵ میلیون تن است و پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۱۴ به حدود ۴ میلیون تن برسد (Sri, Polyethylene, 2009).

عملده رشد مصرف منطقه آسیا تا سال ۲۰۱۸ مربوط به چین خواهد بود. مصرف چین در سال ۲۰۰۹ حدود ۱۲ میلیون تن بوده که پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۱۸ به ۲۲ میلیون تن برسد (پیوست ۳، جدول ۵).

نمودار ۴ بررسی تولید و مصرف پلی‌اتیلن

۳-۳-۳ تجارت جهانی پلی‌اتیلن

در سال ۲۰۰۸ میزان صادرات این محصول حدود ۳۲ میلیون تن معادل ۴۸ درصد پلی‌اتیلن تولیدی جهان بوده است. منطقه خاورمیانه با ۴/۱ میلیون تن بزرگ‌ترین صادرکننده پلی‌اتیلن در میان مناطق مختلف جهان بوده است. پیش‌بینی می‌شود حجم صادرات خالص خاورمیانه در سال ۲۰۱۳ به ۱۱ میلیون تن و در سال ۲۰۱۸ به حدود ۱۳ میلیون تن برسد (Ibid.).

چین در سال ۲۰۰۸ حدود ۵ میلیون تن پلی‌اتیلن وارد کرده که پیش‌بینی می‌شود واردات آن در سال ۲۰۱۳ به ۶/۶ میلیون تن و در سال ۲۰۱۸ به ۹/۲ میلیون تن بررسد (پیوست ۳، جدول ۶) این کشور بزرگ‌ترین واردکننده پلی‌اتیلن جهان است. کشورهای کره جنوبی و سنگاپور از صادرکنندگان بزرگ پلی‌اتیلن و مکزیک، ترکیه و هند از واردکنندگان عمدۀ آن هستند (Ibid.).

۳-۳-۴ قیمت پلی‌اتیلن

قیمت پلی‌اتیلن تابعی از عیار پلی‌اتیلن و منطقه عرضه آن است. قیمت پلی‌اتیلن سبک خطی با عیار لوله با قیمت پلی‌اتیلن سبک خطی با عیار فیلم متفاوت است. قیمت پلی‌اتیلن سبک با عیار یکسان در مناطق مختلف جهان متفاوت است. از این‌رو برای تعیین بازار صادراتی این ماده باید به دو عامل عیار پلی‌اتیلن و بازار عرضه توجه ویژه داشت.

در سال ۲۰۱۰ قیمت انواع پلی‌اتیلن سنگین در منطقه خاورمیانه بین ۱۲۰۰ تا ۱۳۵۰ دلار در هر تن و قیمت انواع سبک آن بین ۱۳۳۰ تا ۱۵۵۰ دلار در هر تن، قیمت پلی‌اتیلن سبک خطی بین ۱۳۳۰ تا ۱۳۹۰ دلار در هر تن بوده است. البته با توجه به افزایش ظرفیت مازاد بر نیاز این ماده در سال‌های آتی، کاهش قیمت آن در سال‌های ۲۰۱۳-۲۰۱۰ دور از انتظار نیست (www.icispricing.com).

ارزش افزوده پلی‌اتیلن سبک، سنگین و سبک خطی متفاوت است. ارزش افزوده پلی‌اتیلن سبک در سال ۲۰۰۵ بیش از انواع دیگر آن بوده است. در سال ۲۰۰۵ ارزش افزوده پلی‌اتیلن سبک ۱۲۱ دلار برای هر تن، پلی‌اتیلن سنگین ۸۲ دلار برای هر تن و پلی‌اتیلن سبک خطی ۱۰۵ دلار برای هر تن بوده است (پیوست ۳، جداول ۷، ۸ و ۹).

۳-۴ تحلیل بازار جهانی متانول

متانول یک ترکیب شیمیایی با فرمول CH_3OH بوده که ساده‌ترین نوع الکل است. متانول

مایعی سبک، فرار، بدون رنگ و قابل اشتعال است که در اثر سوختن در هوا دی‌اکسید کربن و آب تولید می‌کند. مهم‌ترین مشتقان متانول در پنج گروه فرمالدئید،^۱ متیل تری شری بوتیل اتر،^۲ اسید استیک، دی‌متیل اتر،^۳ حلال، متیل آمین و کلرومتان تقسیم‌بندی می‌شوند. از متانول به عنوان حلال، ضدیخ و در تهیه سایر ترکیبات شیمیایی استفاده می‌کنند. فرمالدئید در تهیه پلاستیک، تخته سه‌لایی، رنگ و مواد منفجره به کار می‌رود. از دی‌متیل اتر و بوتیل اتر به عنوان ماده‌ای برای افزودن اکтан بنزین استفاده می‌شود. یکی از کاربردهای مهم متانول استفاده در سوخت خودروهاست.

۱-۴-۳ عرضه جهانی متانول

ظرفیت جهانی متانول در سال ۲۰۰۹ به بیش از ۸۶ میلیون تن رسید. میانگین رشد ظرفیت جهانی متانول بین سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۳ در حدود ۱۲/۵ درصد خواهد بود. پیش‌بینی می‌شود ظرفیت تولید متانول در سال ۲۰۱۳ به ۱۱۵ میلیون تن برسد و همچنین نرخ رشد ظرفیت‌سازی بین سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۸ نزدیک به صفر خواهد بود. ایران، عربستان، قطر و چین طی دوره ۲۰۱۳-۲۰۰۸ بیشترین افزایش ظرفیت را خواهند داشت و برآورد می‌شود در دوره ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۸ تقریباً هیچ گونه ظرفیت‌سازی جدیدی از سوی این کشورها صورت نگیرد. بیشترین افزایش ظرفیت تا سال ۲۰۱۳ به میزان ۲۴ میلیون تن مربوط به چین است (پیوست ۴، جداول ۱ و ۲). تولید جهانی متانول در سال ۲۰۰۹ بیش از ۴۴ میلیون تن بوده است و پیش‌بینی می‌شود در سال ۲۰۱۳ به ۶۱ میلیون تن و در سال ۲۰۱۸ به ۸۱ میلیون تن برسد (پیوست ۴، جدول ۳). فرمالدئید، بوتیل اتر و اسید استیک بیش از نیمی از مشتقان متانول در سال ۲۰۰۸ بوده است. چین و عربستان در سال ۲۰۰۹ به ترتیب ۴۹ و ۷/۴ درصد از ظرفیت تولید جهان را در اختیار دارند که پیش‌بینی می‌شود در سال ۲۰۱۸ به ۵۵/۵ و ۶/۴ درصد برسد. همچنین سهم

1. Formaldehyde

2. Methyl Tertiary Butyl Ether (MTBE)

3. Di Methyl Ether

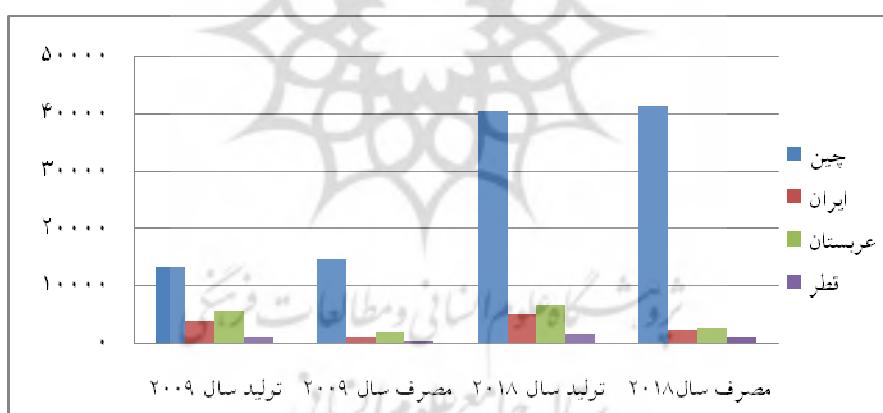
این کشورها از تولید مтанول در سال ۲۰۰۹ برابر ۲۹/۵ و ۱۲/۶ درصد بوده که برآورد می‌شود در سال ۲۰۱۸ به ۴۹/۷ و ۷/۹ درصد برسد. ایران نیز در سال ۲۰۰۹ ۵/۳ درصد از ظرفیت تولید جهان و ۸/۳ درصد از تولید را در اختیار دارد و پیش‌بینی می‌شود در سال ۲۰۱۸، حدود ۵/۲ درصد ظرفیت تولید جهان و ۵/۹ درصد از تولید مтанول جهان را در اختیار داشته باشد (پیوست ۴، جداول ۱ و ۳).

نرخ بهره‌برداری از واحدهای مтанول برای بیشتر تولیدکنندگان عمدۀ اتیلن تا سال ۲۰۱۳ کاهش خواهد یافت، به طوری که از حدود ۶۶ درصد در سال ۲۰۰۸ به ۵۳ درصد در سال ۲۰۱۳ خواهد رسید. در این دوره نرخ بهره‌برداری واحدهای مтанول کشورهای حوزه خلیج فارس حدود ۸۰ درصد خواهد بود. کمترین نرخ بهره‌برداری به میزان ۳۴ درصد مربوط به کشور چین است. این نرخ پایین، سودآوری واحدهای مтанول را بهشت کاهش خواهد داد به طوری که موجب خواهد شد سرمایه‌گذاری‌های جدید در این زمینه با احتیاط بیشتری صورت گیرد (پیوست ۴، جدول ۴).

۳-۴-۲ تقاضای جهانی مтанول

تقاضای جهانی مтанول در سال ۲۰۰۹ برابر ۴۴ میلیون تن بوده است و تا سال ۲۰۱۸ به ۸۱ میلیون تن می‌رسد. ظرفیت این محصول در سال ۲۰۰۹ بیش از تقاضای آن در سال ۲۰۱۸ است. بیشترین رشد تقاضای مтанول در سال‌های آینده مربوط به کشورهای حوزه خلیج فارس و چین خواهد بود به طوری که این تقاضا در چین و کشورهای حوزه خلیج فارس برابر ۱۷ میلیون تن است. پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۱۳ به ۳۰ میلیون تن و در سال ۲۰۱۸ به ۴۷ میلیون تن برسد. این امر موجب خواهد شد در سال ۲۰۱۸ سهم این کشورها از مصرف مтанول از حدود ۴۴ درصد فعلی به ۵۸ درصد افزایش یابد. رشد تقاضای چین در دوره زمانی ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۳ به طور میانگین سالانه ۱۵ درصد و در دوره ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۸ سالانه ۱۰ درصد برآورد می‌شود (پیوست ۴، جدول ۵).

در کشورهای چین، روسیه، آفریقای جنوبی، ونزوئلا و چند کشور خاورمیانه از مтанول به عنوان سوخت در موتورهای بنزینی استفاده می‌کنند. رشد مصرف مтанول در سال ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۳ به طور میانگین ۷/۸ درصد پیش‌بینی می‌شود که ۲۷ درصد آن برای سوخت و ۵/۵ درصد برای اسید استیک است. از آنجاکه دی‌متیل اتر جایگزین گاز مایع^۱ است عرضه و تقاضای آن در آینده رشد خواهد کرد. از سوی دیگر قوانینی که در آمریکا در راستای کاهش مصرف بوتیل اتر تدوین شده سبب کاهش تقاضای مтанول خواهد شد. همچنین قوانینی که اتحادیه اروپا درباره سوخت تا سال ۲۰۱۰ تصویب کرده است سبب شده تا عده‌ای از تولیدکنندگان اروپا طرح‌های خود را از بوتیل اتر به اتیل تری شری بوتیل اتر تغییر دهند که نتیجه آن کاهش تقاضای بوتیل اتر خواهد بود. از سویی، تغییر ترجیحات اروپایی غربی به اتمیل‌های جدید که از موتورهای بنزین سوز به موتورهای دیزلی تبدیل شده سبب کاهش تقاضای مtanول خواهد شد (Sri, World Petrochemicals, CEH Reports Methanol, 2009)

نمودار ۵ بررسی وضعیت تولید و مصرف مtanول

1. Liquefied Petroleum Gas (LPG)

۳-۴-۳ قیمت مтанول

قیمت مтанول در سال ۲۰۱۰ نسبت به سال ۲۰۰۹ کاهش یافته است به طوری که از ۲۴۰ تا ۲۷۰ دلار در هر تن به ۲۰۰ تا ۲۵۰ دلار در هر تن رسیده است. دلیل عدمه این کاهش قیمت افزایش ظرفیت تولید واحدهای مтанول و تکمیل بودن موجودی انبارهاست.
www.icispricing.com

۳-۴-۴ تجارت جهانی مтанول

به دلیل حمل و نقل آسان مтанول، تجارت این محصول حجم زیادی دارد و به طور گسترده انجام می‌شود. صادرات مтанول جهان در سال ۲۰۰۸ حدود ۲۴ میلیون تن بوده که سهم کشورهای حوزه خلیج فارس بیش از ۲۵ درصد است. بزرگ‌ترین وارد کنندگان خالص مтанول جهان در سال ۲۰۰۸ به ترتیب ایالات متحده آمریکا، اروپای غربی، آسیای جنوب شرقی (سنگاپور) و ژاپن بوده‌اند (Sri, World Petrochemicals, CEH Reports Methanol, 2009)

۴ صنایع پایین‌دستی صنعت پتروشیمی

فرایند تبدیل محصول پتروشیمی به کالاهای نهایی پیچیدگی خاصی ندارد، از این‌رو امکان گسترش این واحدها به مرتب آسان‌تر از صنایع بالادستی است. در شرایط کنونی که صنایع پایین‌دستی در کشور نیاز به توسعه دارد، لازم است که دولت و وزارت‌خانه‌های مربوطه توجه خاصی به این صنایع معطوف دارند. توسعه تولیدات صنایع پایین‌دستی دارای مزیت‌های زیر است:

۴-۱ ارزش افزوده بالا

ارزش افزوده این تولیدات به حدی است که می‌توان ارزش افزوده حداقل ۵۰ درصد تا حد اکثر ۵۰۰ درصد را برای آن منظور کرد. به عنوان نمونه مواردی ذکر می‌شود:

۴-۱-۱ پلی‌وینیل‌کلراید

قیمت این ماده حدود ۷۰۰ دلار در هر تن است که پس از تبدیل به ورق‌های پلاستیکی بیش از ۱۰۰۰ دلار در هر تن به فروش می‌رسد. نرخ بازگشت سرمایه آن حدود ۴۴ درصد خواهد بود.

۴-۱-۲ پلی‌اتیلن

قیمت پلی‌اتیلن حدود ۱۲۰۰ دلار در هر تن است که پس از تبدیل به تانک‌های پلاستیکی ذخیره آب حداقل بیش از ۲۰۰۰ دلار به فروش می‌رسد (Profitable Hi-Teck Plastic Industries, 2000)

۴-۲ ایجاد اشتغال

بهازای هر شغلی که در صنایع بالادستی پتروشیمی ایجاد می‌شود حدود بیست شغل در صنایع پایین‌دستی به وجود می‌آید (پیام پتروشیمی، ۱۳۷۷). هزینه اشتغال در صنایع پایین‌دستی بسیار کمتر از صنایع بالادستی است. مثلاً برای تولید یک میلیون تن محصول بالادستی به پانصد نفر نیروی انسانی و حدود ۴۷۰ میلیون دلار سرمایه‌گذاری ثابت نیاز است. زمانی که همین یک میلیون تن محصول بالادستی بعد از تولید در اختیار واحدهای میانی قرار گیرد، حدود ۲۲۰۰ نفر مشغول به کار می‌شوند و ۱۷۰۰ میلیون دلار فرصت سرمایه‌گذاری ایجاد می‌شود. مشخص است که میزان اشتغال صنایع میان‌دستی از بالادستی بیشتر است. همچنین بهازای مصرف یک میلیون تن محصول میانی در واحدهای نهایی به عنوان ماده اولیه، حدود ۲۰۰ هزار فرصت شغلی و ۴۲۸۰ میلیون دلار فرصت سرمایه‌گذاری ایجاد می‌شود. به این ترتیب هزینه ایجاد هر شغل در صنایع نهایی بسیار کم و حدود ۲۱ هزار دلار است (محتملی پور و میرجلیلی، ۱۳۸۹).

مطلوب دیگر آن است که اثر زنجیره‌ای این کار طیف وسیعی از شغل‌ها را به وجود

خواهد آورد. به عنوان مثال تولید پارازایلین در پتروشیمی اصفهان موجب فعال شدن کارخانه دی.ام.تی (الیاف مصنوعی) می‌شود. به دنبال آن واحد پلی‌اکریل و در نهایت واحدهای نساجی فعالیت داشته و سپس کالای ساخته شده وارد بازار مصرف شده که به دنبال خود استغالت‌زایی گستردگی خواهد داشت تا به دست مصرف کننده به صورت البسه، فرش و ... برسد.

۴-۳ جذب بخش خصوصی به سرمایه‌گذاری

توسعه صنایع پایین‌دستی می‌تواند موجب حضور بخش خصوصی در پتروشیمی کشور شود که این به نوبه خود در راستای اصل (۴۴) قانون اساسی و گسترش خصوصی‌سازی نقش مهمی ایفا خواهد کرد. به عنوان مثال در مراغه کارخانه‌ای تأسیس شده که کیسه‌های بزرگ برای صادرات تولید می‌کند. هزینه تأسیس این کارخانه $\frac{3}{5}$ میلیون یورو بود. اما پس از گذشت هفت ماه این مبلغ بازگشت داده شد. در حال حاضر محصولات این کارخانه به ۲۵ کشور دنیا صادر می‌شود. در حال حاضر واحد بزرگ‌تری در حال احداث است که با تأسیس آن توانایی صدور محصولات آن به پنجاه کشور دنیا ایجاد می‌شود.

۵ جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

یکی از اهداف سند چشم‌انداز، دستیابی به تولید $\frac{7}{5}$ میلیون تن مтанول در سال به ارزش حدود یک میلیارد دلار است. براساس گزارش مرکز مطالعات جهانی پتروشیمی تا سال ۲۰۱۸ ظرفیت تولید مтанول ایران به ۶ میلیون تن خواهد رسید و تولید ایران برابر $\frac{4}{8}$ میلیون تن خواهد بود. در سال ۱۳۸۹ تولید مтанول کشور برابر $\frac{4}{3}$ میلیون تن بوده است.

اگر مازاد ظرفیت مтанول جهان در سال ۲۰۰۹ را که برابر ۴۱ میلیون تن است در نظر بگیریم و آن را با میزان تقاضا در سال ۲۰۱۸ مقایسه کنیم، مشخص می‌شود که ظرفیت مтанول موجود پاسخ‌گوی نیاز جهان تا سال ۲۰۱۸ است. در نتیجه برای ایجاد ظرفیت‌های

جدید واحدهای مтанول می‌بایست با دقت بیشتری تصمیم‌گیری کرد. چرا که این مازاد ظرفیت جهانی باعث کاهش قیمت مтанول خواهد شد و از سوی دیگر نرخ بهره‌برداری این واحدها کاهش خواهد یافت. کشور ما نیز از این امر مستثنا نخواهد بود به‌طوری‌که پیش‌بینی می‌شود نرخ بهره‌برداری واحدهای مтанول از ۹۵ درصد در سال ۲۰۰۸ به ۸۰ درصد در سال ۲۰۱۸ کاهش یابد. اگر ظرفیت‌سازی برمنای اهداف سند چشم‌انداز انجام شود نرخ بهره‌برداری به کمتر از ۶۵ درصد کاهش خواهد یافت. این کار سبب افزایش هزینه تولید و کاهش سودآوری این محصول می‌شود.

از اهداف ذکر شده در سند چشم‌انداز دستیابی به بالاترین سهم تولید مтанول در جهان است که بایستی تجدیدنظر شود. اگر این هدف درست باشد دسترسی به آن با توجه به وجود رقبا و برنامه‌های آنان امکان‌پذیر نیست.

حجم بالای تولید مтанول در ایران وقتی مقرن به صرفه است که از صنایع پایین‌دستی آن و سودآوری این محصولات استفاده کنیم، در غیر این صورت خام‌فروشی مدرن انجام خواهیم داد و با توجه به شرایط بازار که در فوق ذکر شد منفعتی کسب نخواهیم کرد. بنابراین دستیابی به سهم ۲۰ درصدی از تجارت جهانی مтанول که بیانگر فروش کالاهای بالادستی پتروشیمی است توجیه اقتصادی ندارد.

از سوی دیگر چین با تولید ۱۳ و عربستان با تولید ۵/۶ میلیون تن مтанول در جهان و منطقه پیشتر هستند. پیش‌بینی می‌شود چین در سال ۲۰۱۸ با تولید ۴۰ میلیون تن حدود نیمی از تولید مтанول جهان را به‌خود اختصاص دهد. درحالی‌که در همین سال تولید مтанول ایران به ۴/۸ میلیون تن خواهد رسید. بنابراین چگونه می‌توان در تولید مтанول دنیا بالاترین سهم را در اختیار داشت؟

هدف دیگری که در سند چشم‌انداز به آن اشاره شده، تولید ۱۲ میلیون تن اتیلن در سال ۱۳۹۴ و دستیابی به بالاترین سهم تولید این محصول در خاورمیانه است. با توجه به بخش اتیلن که توضیح داده شد، مشاهده می‌شود در سال ۲۰۰۸ تولید این محصول در

ایران، عربستان و چین به ترتیب برابر ۲، ۷/۹ و ۱۰ میلیون تن بوده است و پیش‌بینی می‌شود در سال ۲۰۱۸ به ۶/۷، ۱۵/۳ و ۲۳ میلیون تن برسد. مشخص است که بالاترین سهم در خاورمیانه در اختیار عربستان است. بنابراین حتی با دستیابی به تولید ۱۲ میلیون تن اتیلن همچنان ایران در جایگاهی بعد از عربستان قرار دارد.

براساس داده‌های موجود بین سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۸ به طور میانگین سالانه ۵۰۰ هزار تن ظرفیت‌سازی جدید انجام شده است، اگر همین روند تا سال ۱۳۹۴ ادامه یابد ظرفیت تولید به حدود ۸ میلیون تن خواهد رسید که با هدف پیش‌بینی شده در چشم‌انداز تفاوت چشمگیری دارد.

پلی‌وینیل کلرايد و پلی‌اتیلن دو نوع از محصولات عمده پلیمری‌اند که در سند چشم‌انداز به تولید ۱۰ میلیون تن از آن اشاره شده است. در حال حاضر میزان تولید ایران از پلی‌وینیل کلرايد و پلی‌اتیلن به ترتیب برابر ۵۶۰ هزار تن و ۱/۵ میلیون تن است. مجموع تولید این دو پلیمر حدود ۲/۱ میلیون تن است. میزان ظرفیت‌سازی پلی‌اتیلن بین سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۹ به طور میانگین برابر ۳۷۰ هزار تن بوده است، در صورت حفظ روند موجود تا سال ۲۰۱۸ میزان افزایش ظرفیت پلی‌اتیلن برابر ۲/۶ میلیون تن خواهد بود (گزارش روابط عمومی شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران، ۱۳۸۸).

میزان تولید پلی‌وینیل کلرايد و پلی‌اتیلن عربستان به ترتیب ۴۰۴ هزار تن و ۵/۴ میلیون تن است. پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۱۸ میزان تولید پلی‌اتیلن در این کشور به ۸/۸ میلیون تن و تولید پلی‌وینیل کلرايد به ۸۲۴ هزار تن برسد. بنابراین دستیابی به اهداف چشم‌انداز در این بخش نیز میسر نیست.

با توجه به توضیحات فوق مشخص است که دستیابی به اهداف چشم‌انداز امکان‌پذیر نیست. بنابراین باید برنامه‌ریزی صنعت پتروشیمی مورد بازنگری مجدد قرار گیرد و در این راستا راهبردهای عربستان به عنوان مهم‌ترین رقیب ایران در منطقه بررسی شود.

بنابر گزارش مؤسسه ICIS که به رتبه‌بندی صد شرکت برتر دنیا در زمینه پتروشیمی

در سال ۲۰۱۰ پرداخته است، شرکت ساییک در بین صد شرکت برتر دنیا در رتبه ششم قرار دارد. میزان فروش این شرکت ۴۰ میلیارد دلار، سود عملیاتی آن ۱۰ میلیارد دلار و سود خالص آن ۵/۷ میلیارد دلار است. این در حالی است که شرکت ملی پتروشیمی ایران با میزان فروش ۱۰ میلیارد دلار، سود عملیاتی ۷۳۶ میلیون دلار و سود خالص ۳۵۵ میلیون دلاری در رتبه ۳۹ قرار دارد (ICIS Chemical Business, 2010).

بنابراین با توجه به مجموع شرایط فوق دستیابی به جایگاه اول در منطقه چه از لحاظ ارزش محصولات و چه از نظر حجم محصولات با ادامه این روند امکان‌پذیر نیست. مبنای برنامه‌ریزی باید دستیابی به بالاترین ارزش افزوده از محصولات پتروشیمی باشد. بسیاری از محصولات پتروشیمی از لحاظ تناثر حجم قابل توجهی دارند اما دارای ارزش افزوده بالای نیستند. عمدۀ محصولات بالادستی پتروشیمی از این قبیل‌اند که باید این روند اصلاح شود، بنابراین تنها راه نیل به اهداف چشم‌انداز توسعه صنایع پایین‌دستی محصولات پتروشیمی با ارزش افزوده بالاست. از سوی دیگر زمان‌بر بودن پروژه‌ها و تأخیر در راه‌اندازی آنها سبب از دست دادن صرفه اقتصادی آنها می‌شود. همچنین مشکلاتی که در زمینه خصوصی‌سازی صنایع پتروشیمی در سال‌های اخیر انجام گرفته باعث فاصله گرفتن از اهداف سند چشم‌انداز شده است.

پیوست‌ها

پیوست ۱) وضعیت اتیلن^۱

جدول ۱ ظرفیت تولید اتیلن

هزار تن در متر

سال	۲۰۱۸	۲۰۱۳	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳
جهان	۱۷۳۹۰۵	۱۶۲۲۱۱	۱۳۵۳۱۱	۱۲۸۰۳۱	۱۲۳۷۶۷	۱۱۹۳۸۸	۱۱۵۷۵۶	۱۱۱۸۶۰	۱۱۰۷۰۸
ایران	۸۴۱۰	۷۸۱۰	۴۸۲۰	۳۶۶۰	۱۹۵۰	۱۴۰۰	۱۰۳۱	۷۷۱	۷۶۹
عربستان	۱۵۹۵۳	۱۴۹۵۳	۱۱۱۱۶	۷۶۰۳	۷۲۰۳	۷۰۳۴	۶۹۲۸	۶۰۲۸	۵۷۲۸
چین	۲۴۸۲۹	۱۹۴۳۹	۱۱۳۲۲	۱۰۵۵۹	۱۰۵۱۹	۸۹۸۹	۷۳۰۴	۶۰۹۴	۵۶۴۹
قطر	۳۴۲۰	۳۴۲۰	۱۸۷۰	۱۲۲۰	۱۰۹۳	۱۰۵۰	۱۰۵۰	۱۰۵۰	۱۰۵۰

جدول ۲ نرخ رشد ظرفیت جهانی تولید اتیلن

درصد

سال	۲۰۰۳-۲۰۰۸	۲۰۰۸-۲۰۱۳	۲۰۱۳-۲۰۱۸
جهان	۰/۳	۴/۸	۱/۴
ایران	۳۶/۶	۱۶/۴	۱/۵
عربستان	۵/۸	۱۴/۵	۱/۳
چین	۵	۱۳	۱۳/۳
قطر	۳	۲۲/۹	۰

1. Sri, World Petrochemicals, CEH Reports Ethylen, 2009, P. 8.

الزامات نیل به اهداف سند چشم‌انداز صنعت پتروشیمی ۱۱۳

جدول ۳ تولید اتیلن

هزار تن در متر

سال	۲۰۰۳	۲۰۰۴	۲۰۰۵	۲۰۰۶	۲۰۰۷	۲۰۰۸	۲۰۰۹	۲۰۱۳	۲۰۱۸
جهان	۹۸۷۴۷	۱۰۴۱۳۹	۱۰۵۶۲۴	۱۰۹۸۰۸	۱۱۴۳۰۹	۱۱۳۱۶۴	۱۱۳۰۵۷	۱۳۵۶۵۲	۱۵۹۳۱۵
ایران	۷۷۱	۷۵۵	۱۰۰۵	۱۰۶۲	۱۶۷۶	۲۰۹۸	۲۶۳۸	۵۱۷۰	۶۷۰۸
عربستان	۶۰۴۹	۶۲۹۰	۷۱۵۰	۷۱۸۵	۷۳۶۰	۷۹۷۴	۹۹۶۴	۱۳۷۸۵	۱۵۳۶۵
چین	۶۱۲۰	۶۳۸۴	۷۴۳۶	۹۳۷۸	۱۰۴۸۱	۱۰۵۶۹	۱۱۳۹۵	۱۶۹۷۴	۲۳۱۶۷
قطر	۹۰۲	۱۰۵۹	۹۹۲	۱۰۳۹	۱۰۴۳	۱۱۳۰	۱۶۱۶	۲۸۵۶	۳۱۹۵

جدول ۴ نرخ بهره‌برداری از واحدهای اتیلن

درصد

سال	۲۰۰۳	۲۰۰۴	۲۰۰۵	۲۰۰۶	۲۰۰۷	۲۰۰۸	۲۰۰۹	۲۰۱۳	۲۰۱۸
جهان	۸۹	۹۳	۹۱	۹۲	۸۸	۸۴	۸۴	۸۴	۹۲
ایران	۱۰۰	۹۸	۹۷	۷۶	۸۶	۵۷	۵۵	۶۶	۸۰
عربستان	۱۰۶	۱۰۴	۱۰۳	۱۰۲	۱۰۲	۱۰۵	۹۰	۹۲	۹۶
چین	۱۰۸	۱۰۵	۱۰۲	۱۰۴	۱۰۰	۱۰۱	۱۰۱	۸۷	۹۳
قطر	۸۶	۱۰۱	۹۰۱	۹۴	۹۵	۹۳	۸۶	۸۴	۹۳
خاورمیانه	۹۹	۱۰۱	۹۹	۹۶	۹۸	۹۱	۸۰	۸۳	۹۱

جدول ۵ مصرف اتیلن

هزار تن در متر

سال	۲۰۰۳	۲۰۰۴	۲۰۰۵	۲۰۰۶	۲۰۰۷	۲۰۰۸	۲۰۰۹	۲۰۱۳	۲۰۱۸
جهان	۹۸۵۷۹	۱۰۴۳۴۶	۱۰۵۳۳۲	۱۱۰۰۵۹	۱۱۴۵۳۵	۱۱۳۱۸۲	۱۱۳۰۵۸	۱۳۵۳۵۲	۱۵۹۳۱۴
ایران	۷۶۰	۷۶۶	۹۷۶	۱۱۹۴	۱۴۵۳	۱۷۹۸	۲۴۳۷	۵۰۲۸	۶۵۱۴
عربستان	۵۷۰۴	۵۹۵۴	۶۷۲۱	۷۰۳۷	۶۹۶۷	۷۵۰۲	۹۶۳۸	۱۳۴۷۷	۱۵۲۴۵

جدول ۵ مصرف اتیلن

هزار تن در متر

سال	۲۰۰۳	۲۰۰۴	۲۰۰۵	۲۰۰۶	۲۰۰۷	۲۰۰۸	۲۰۰۹	۲۰۱۳	۲۰۱۸
چین	۶۱۳۵	۶۴۳۰	۷۴۹۱	۹۳۶۸	۱۰۸۳۹	۱۱۱۴۳	۱۱۷۹۳	۱۶۸۱۵	۲۳۱۶۶
قطر	۸۸۹	۱۰۰۸	۹۹۴	۱۰۱۶	۱۰۳۹	۱۰۹۱	۱۵۵۲	۲۶۹۶	۲۹۳۱
درصد									

جدول ۶ نرخ رشد مصرف اتیلن

درصد

سال	۲۰۰۳-۲۰۰۸	۲۰۰۸-۲۰۱۳	۲۰۱۳-۲۰۱۸
جهان	۲/۸	۳/۷	۳/۳
ایران	۱۸/۸	۲۲/۸	۵/۳
عربستان	۵/۶	۱۲/۴	۲/۵
چین	۱۲/۷	۸/۶	۶/۶
قطر	۴/۲	۱۹/۸	۱/۷

جدول ۷ میزان خالص تجارت اتیلن

هزار تن در متر

سال	۲۰۰۳	۲۰۰۴	۲۰۰۵	۲۰۰۶	۲۰۰۷	۲۰۰۸	۲۰۰۹	۲۰۱۳	۲۰۱۸
ایران	۱۱	۹	۲۹	۲۶	۲۲۳	۳۰۰	۲۰۱	۱۴۲	۱۹۴
عربستان	۳۴۵	۳۳۶	۴۲۹	۱۴۹	۳۹۳	۴۷۲	۳۲۷	۳۱۴	۱۲۱
چین	-۱۵	-۴۶	۳۶	۹	-۳۵۸	-۵۷۴	-۳۹۸	۱۵۸	۰
قطر	۱۳	۵۱	-۲	۲۳	۷	۴۰	۶۴	۱۶۱	۲۶۵

پیوست ۲) وضعیت پلوبینیل کلراید^۱

جدول ۱ ظرفیت تولید پلوبینیل کلراید

هزار تن در متر

سال	۲۰۱۸	۲۰۱۳	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳
جهان	۵۰۵۹۶	۴۶۹۴۶	۴۳۸۳۴	۴۱۷۳۸	۴۰۱۲۲	۳۷۵۹۹	۳۶۰۲۶	۳۳۸۷۰	۳۲۳۲۷
ایران	۶۲۱	۶۲۱	۶۲۱	۶۲۱	۶۲۱	۶۲۱	۶۲۱	۵۶۱	۵۴۱
عربستان	۸۵۴	۸۵۴	۴۰۴	۴۰۴	۴۰۴	۴۰۴	۴۰۴	۴۰۴	۳۴۴
چین	۱۴۸۹۱	۱۳۹۹۱	۱۳۳۴۱	۱۲۷۷۶	۱۱۵۳۱	۹۴۴۱	۸۱۳۴	۶۱۹۳	۴۵۵۲
قطر	-	-	-	-	-	-	-	-	-

جدول ۲ تولید پلوبینیل کلراید

هزار تن در متر

سال	۲۰۱۸	۲۰۱۳	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳
جهان	۴۶۵۸۵	۴۱۱۶۰	۳۵۸۴۸	۳۴۹۱۵	۳۵۲۷۹	۳۳۶۷۶	۳۱۷۹۴	۳۰۹۰۳	۲۸۷۰۸
ایران	۶۱۰	۶۰۰	۵۶۰	۵۶۰	۵۸۰	۶۲۰	۶۲۰	۶۳۵	۵۳۳
عربستان	۸۲۴	۷۷۴	۴۰۴	۴۰۴	۴۰۴	۴۰۴	۴۰۴	۴۰۰	۳۳۵
چین	۱۳۱۸۱	۱۲۰۴۱	۱۱۲۱۱	۱۰۴۰۰	۹۷۱۷	۸۲۳۸	۶۴۹۲	۵۰۸۸	۴۰۰۷
قطر	-	-	-	-	-	-	-	-	-

1. Sri, World Petrochemicals, CEH Reports PVC, 2009, P. 8.

جدول ۳ نرخ بهره‌برداری واحدهای پلی‌وینیل کلراید

درصد

سال	۲۰۱۸	۲۰۱۳	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳
جهان	۹۲	۸۸	۸۲	۸۴	۸۸	۹۰	۸۸	۹۱	۸۹
ایران	۹۸	۹۷	۹۰	۹۰	۹۳	۱۰۰	۱۰۰	۱۱۳	۹۹
عربستان	۹۶	۹۱	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۹۹	۹۷
چین	۸۹	۸۶	۸۴	۸۱	۸۴	۸۷	۸۰	۸۲	۸۸
قطر	-	-	-	-	-	-	-	-	-
خاورمیانه	۹۳	۸۲	۸۱	۸۶	۹۷	۹۷	۹۷	۱۰۲	۹۶

جدول ۴ تقاضای جهانی پلی‌وینیل کلراید

هزار تن در متر

سال	۲۰۱۸	۲۰۱۳	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳
جهان	۴۶۵۸۵	۴۱۱۵۹	۳۵۸۴۷	۳۴۶۶۰	۳۴۸۳۰	۳۳۳۸۴	۳۱۷۰۱	۳۰۹۶۴	۲۸۵۹۵
ایران	۴۳۸	۳۸۴	۳۴۲	۳۲۲	۳۱۹	۳۰۵	۲۹۱	۲۷۷	۲۶۴
عربستان	۳۷۹	۲۹۴	۲۳۹	۲۲۷	۲۱۳	۲۰۰	۱۸۸	۱۸۱	۱۷۳
چین	۱۷۱۵۶	۱۴۴۰۲	۱۱۳۵۷	۱۰۷۰۳	۱۰۲۰۳	۹۱۲۱	۷۹۲۲	۷۰۴۷	۶۱۳۸
قطر	-	-	-	-	-	-	-	-	-

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

جدول ۵ ارزش افزوده پلی‌وینیل کلراید

دلار در هر تن

سنتاریو سوم	سنتاریو دوم	سنتاریو اول	۲۰۰۵	
۹۹۰	۸۸۶	۷۷۳	۸۸۰	پلی‌وینیل کلراید
۴۶	۴۶	۴۴	۴۰	هزینه‌های متفرقه
۱۰۶	۹۳	۸۳	۷۹	هزینه‌های جانبی
۱۱۴۳	۱۰۲۵	۸۹۹	۹۹۹	کل هزینه متغیر
۱۴۵	۱۵۲	۱۴۵	۱۳۰	هزینه ثابت
۱۳۸۷	۱۱۷۷	۱۰۴۴	۱۱۳۹	مجموع هزینه
۱۲۷۶	۱۱۲۲	۱۰۱۲	۱۰۵۶	قیمت بازار
-۱۱	-۵۵	-۳۲	-۷۳	ارزش افزوده

Source: Prob Economics, Inc, 2006.

جدول ۶ خالص تجارت پلی‌وینیل کلراید

هزار تن در متر

سال	۲۰۱۸	۲۰۱۳	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳	۲۰۰۲
ایران	۱۷۲	۲۱۶	۲۱۸	۲۲۸	۱۸۵	۳۱۵	۳۰۹	۲۲۷	۲۶۹	
عربستان	۴۴۴	۴۸۰	۱۶۵	۱۷۷	۱۹۱	۳۰۴	۲۴	۲۱۳	۱۶۲	
چین	-۳۹۷۵	-۲۳۶۱	-۱۴۶	-۳۰۳	-۶۵۶	-۱۳۲۱	-۱۴۳۳	-۱۹۵۲	-۲۱۹۳	

پردیس کاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

پیوست (۳) وضعیت پلی اتیلن^۱

جدول ۱ ظرفیت تولید پلی اتیلن (مجموع سبک، سنگین، سبک خطی)

هزار تن در متر

سال	۲۰۱۸	۲۰۱۳	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳
جهان	۱۰۵۰۹۹	۱۰۰۷۸۹	۸۵۱۰۴	۷۸۸۰۱	۷۷۵۱۱	۷۵۵۰۳	۷۲۸۴۶	۷۰۰۰۸	۶۸۷۲۶
ایران	۵۴۱۵	۵۴۱۵	۳۰۱۵	۱۶۶۵	۱۰۶۵	۹۱۵	۷۲۵	۵۴۵	۴۲۸
عربستان	۸۹۵۵	۷۸۵۵	۶۷۰۵	۴۲۰۵	۴۰۰۵	۴۰۰۵	۳۹۶۰	۳۵۶۰	۳۱۶۰
چین	۱۲۱۴۸۷	۱۱۶۰۷۲	۹۶۸۳۳	۸۶۷۲۹	۸۴۵۸۸	۸۲۴۲۹	۷۹۵۳۶	۷۶۱۱۷	۷۴۳۱۷
قطر	۱۸۸۴	۱۸۸۴	۱۴۵۹	۸۳۴	۸۳۴	۸۳۴	۸۳۴	۸۳۴	۸۳۴

جدول ۲ نرخ بهره برداری از واحدهای تولید پلی اتیلن

در صد

سال	۲۰۱۸	۲۰۱۳	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳
جهان	۸۹	۷۷	۷۸	۸۵	۸۸	۸۶	۸۴	۸۶	۸۴
ایران	۸۶	۶۳	۵۲	۷۰	۹۶	۸۵	۷۷	۶۲	۸۰
عربستان	۹۹	۱۰۰	۸۱	۹۶	۹۴	۹۱	۸۹	۹۳	۹۹
چین	۸۶	۷۴	۹۴	۱۰۱	۱۰۳	۱۰۶	۱۰۹	۱۰۷	۱۰۱
قطر	۹۵	۹۱	۷۶	۹۷	۹۲	۹۴	۹۴	۹۴	۸۱
خاورمیانه	۹۴	۸۷	۷۵	۸۹	۹۴	۹۱	۸۷	۹۰	۹۳

1. Sri, World Petrochemicals, CEH Reports PolyEthylen, 2009, P. 8.

الزمات نیل به اهداف سند چشم‌انداز صنعت پتروشیمی ۱۱۹

جدول ۳ مصرف انواع پلی‌اتیلن

هزار تن در متر

سال	۲۰۱۸	۲۰۱۳	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳	۲۰۰۲
پلی‌اتیلن سنگین	۴۱۸۱۰	۳۴۸۱۳	۲۹۱۳۸	۲۹۸۶۲	۳۰۲۳۷	۲۸۶۵۹	۲۷۰۵۹	۲۶۷۸۲	۲۵۲۸۱	
پلی‌اتیلن سبک خاطر	۳۰۵۹۶	۲۴۰۵۸	۱۹۷۱۶	۱۹۵۳۴	۲۰۲۵۸	۱۸۶۷۸	۱۷۳۲۱	۱۶۸۷۵	۱۵۵۶۲	
پلی‌اتیلن سبک	۲۰۷۱۲	۱۹۱۹۰	۱۴۴۲۴	۱۷۷۱۴	۱۷۸۸۰	۱۷۴۸۰	۱۶۹۱۱	۱۶۷۷۳	۱۶۵۰۸	
جمع کل	۹۳۱۱۸	۷۸۰۶۰	۶۶۲۷۸	۶۷۱۱۰	۶۸۳۷۵	۶۴۸۱۷	۶۱۲۹۱	۶۰۴۳۱	۵۷۳۵۲	

جدول ۴ تولید انواع پلی‌اتیلن

هزار تن در متر

سال	۲۰۱۸	۲۰۱۳	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳	۲۰۰۲
جهان	۹۳۱۱۸	۷۸۰۶۰	۶۶۲۷۸	۶۷۱۱۰	۶۸۳۷۵	۶۴۸۱۷	۶۱۲۹۱	۶۰۴۳۱	۵۷۳۵۲	
ایران	۴۶۳۳	۳۴۰۰	۱۵۷۰	۱۱۶۰	۱۰۲۰	۷۷۴	۵۵۸	۳۳۸	۳۴۴	
عربستان	۸۸۵۷	۷۸۳۵	۵۴۴۵	۴۰۵۰	۳۷۵۷	۳۶۳۳	۳۵۲۴	۳۳۱۸	۳۱۴۲	
چین	۱۲۹۹۰	۹۸۳۷	۷۴۲۹	۷۲۱۴	۷۳۵۰	۶۳۲۰	۵۰۹۷	۴۳۲۹	۴۱۲۳	
قطر	۱۷۸۵	۱۷۱۵	۱۱۱۰	۸۱۰	۷۷۰	۷۸۰	۷۸۵	۷۸۰	۶۷۵	

جدول ۵ مصرف پلی‌اتیلن

هزار تن در متر

سال	۲۰۱۸	۲۰۱۳	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳	۲۰۰۲
جهان	۹۳۱۱۸	۷۸۰۶۱	۶۶۱۵۷	۶۵۵۷۱	۶۶۲۸۴	۶۳۴۳۸	۶۰۶۹۱	۵۹۲۶۶	۵۵۵۴۲	
ایران	۱۲۴۵	۹۶۵	۷۷۸	۷۳۷	۶۸۹	۶۲۳	۵۷۴	۵۴۱	۵۲۳	
عربستان	۱۱۷۸	۸۶۵	۶۵۴	۶۱۰	۵۶۵	۵۲۰	۴۸۲	۴۴۵	۴۱۱	
چین	۲۲۰۱۸	۱۶۵۰۶	۱۲۳۸۲	۱۱۸۹۶	۱۱۸۹۴	۱۰۹۸۱	۱۰۳۹۴	۹۳۷۸	۸۷۳۲	
قطر	۱۱۱	۷۴	۵۴	۵۰	۴۵	۴۰	۳۷	۳۴	۲۷	

جدول ۶ میزان خالص تجارت پلی اتیلن

هزار تن در متر

سال	۲۰۱۸	۲۰۱۳	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳
ایران	۳۳۸۸	۲۴۳۵	۷۹۲	۴۵۵	۱۸	۱۴۹	-۱۷۷	-۳۷	-۸۰
عربستان	۷۶۷۹	۶۹۷۰	۴۷۹۱	۳۰۱۶	۲۵۰۳	۳۱۰۷	۲۷۳۴	۱۹۹۹	۲۴۳۰
چین	-۹۰۲۸	-۶۶۷۰	-۴۹۵۳	-۴۶۹۶	-۴۷۱۵	-۴۸۱۸	-۵۳۵۸	-۴۸۸۱	-۴۷۵۸
قطر	۱۸۷۴	۱۶۴۱	۱۰۵۶	۶۷۰	۶۷۴	۷۱۴	۷۸۵	۷۴۷	۵۶۳

جدول ۷ ارزش افزوده پلی اتیلن سنگین

دلار در هر تن

سناریو سوم	۲۰۱۰			۲۰۰۵	
	سناریو دوم	سناریو اول			
۱۱۶۶	۹۹۰	۸۵۰	۹۲۴		اتیلن
۷۹	۸۱	۷۷	۷۰		هزینه‌های جانی
۱۶۵	۱۳۸	۱۲۵	۱۲۱		آب، برق، گاز و ...
۱۴۱۰	۱۲۰۹	۱۰۵۲	۱۱۱۵		هزینه متغیر
۱۶۰	۱۶۷	۱۶۰	۱۴۵		هزینه ثابت
۱۵۷۰	۱۳۷۶	۱۲۱۲	۱۲۶۰		هزینه کل
۱۶۵۰	۱۴۵۲	۱۳۲۰	۱۳۴۲		قیمت بازار
۸۰	۸۶	۱۰۸	۸۲		ارزش افزوده

Source: Prob Economics, Inc, 2005.

جدول ۸ ارزش افزوده پلی‌اتیلن سبک خطی

دلار در هر تن

۲۰۱۰			۲۰۰۵	
سناریو سوم	سناریو دوم	سناریو اول		
۱۱۲۲	۹۶۸	۸۱۴	۹۰۲	اتیلن
۴۸	۵۰	۴۸	۴۴	هزینه کاتالیست و ...
۵۷	۵۰	۴۶	۴۱	آب، برق و ...
۱۵۴	۱۲۹	۱۱۲	۱۱۰	بوتن
۱۳۸۱	۱۱۹۷	۱۰۲۰	۱۰۹۷	مجموع هزینه متغیر
۹۰	۹۴	۹۰	۷۴	هزینه ثابت
۱۴۷۱	۱۲۹۱	۱۱۱۰	۱۱۷۱	هزینه کل
۱۶۰۱	۱۳۸۶	۱۲۳۲	۱۲۷۶	قیمت بازار
۱۳۰	۸۷	۱۲۲	۱۰۵	ارزش افزوده

Source: Ibid.

جدول ۹ ارزش افزوده پلی‌اتیلن سبک

۲۰۱۰			۲۰۰۵	
سناریو سوم	سناریو دوم	سناریو اول		
۱۱۸۸	۱۰۱۲	۸۷۳	۹۴۶	اتیلن
۷۹	۸۱	۷۷	۷۰	هزینه‌های جانبی
۲۲۶	۱۹۱	۱۷۱	۱۶۵	آب، برق و ...
۱۴۹۳	۱۲۸۴	۱۱۲۱	۱۱۸۱	مجموع هزینه متغیر
۱۷۶	۱۸۲	۱۷۶	۱۵۸	هزینه ثابت
۱۶۶۹	۱۴۶۶	۱۲۹۷	۱۳۳۹	هزینه کل
۱۷۷۵	۱۵۴۰	۱۳۸۶	۱۴۶۰	قیمت بازار
۱۰۶	۷۴	۸۹	۱۲۱	ارزش افزوده

Source: Ibid.

پیوست ۴) وضعیت متابول^۱

جدول ۱ ظرفیت متابول

هزار تن در متر

سال	۲۰۱۸	۲۰۱۳	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳
جهان	۱۱۵۳۲۵	۱۱۵۱۱۰	۸۶۲۶۸	۶۳۹۹۱	۵۲۶۶۲	۴۷۳۸۵	۴۵۵۸۶	۴۲۴۹۲	۴۰۴۴۴
ایران	۶۰۶۰	۶۰۶۰	۴۶۴۸	۳۴۱۰	۲۹۹۸	۱۷۶۰	۱۷۶۰	۱۶۰	۷۶۰
عربستان	۷۴۷۰	۷۴۷۰	۶۴۷۰	۶۸۴۵	۵۵۷۰	۵۵۷۰	۵۵۷۰	۴۰۵۰	۴۰۵۰
چین	۶۴۱۰۷	۶۴۰۵۷	۴۲۳۱۲	۲۳۹۱۲	۱۴۷۸۲	۱۱۱۲۲	۸۸۵۲	۶۵۶۷	۵۳۳۸
قطر	۱۸۸۵	۱۸۸۵	۸۸۵	۸۸۵	۸۲۵	۸۲۵	۸۲۵	۸۲۵	۸۲۵

جدول ۲ نرخ رشد ظرفیت جهانی تولید متابول

در صد

سال	۲۰۰۳-۲۰۰۸	۲۰۰۸-۲۰۱۳	۲۰۱۳-۲۰۱۸
جهان	۹/۶	۱۲/۵	·
ایران	۳۵	۱۲/۲	·
عربستان	۱۱/۱	۱/۸	·
چین	۳۴/۷	۲۱/۸	·
قطر	۱/۴	۱۶/۳	·

جدول ۳ تولید متابول

هزار تن در متر

سال	۲۰۱۸	۲۰۱۳	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳
جهان	۸۱.۹۱	۶۱.۰۷	۴۷.۸۳۹	۴۱۹.۰۹	۴۰۱۸۵	۳۸۹۱۵	۳۶۱۴۶	۳۵۹۲۶	۳۳۵۶۰
ایران	۴۸۴۰	۴۶۵۵	۳۷۵۰	۳۲۴۵	۲۷۸۸	۱۵۳۶	۱۴۹۸	۱۲۴۱	۷۳۱
عربستان	۶۴۲۰	۶۲۵۰	۵۶۷۶	۵۶۲۷	۵۰۸۸	۵۳۹۱	۴۷۴۳	۴۲۰۹	۴۶۴۰
چین	۴۰۳۶۲	۲۱۸۳۴	۱۳۲۵۴	۱۱۵۴۷	۱۰۵۰۰	۸۷۰۰	۶.۹۹	۵۱۲۵	۳۱۹۰
قطر	۱۶۶۵	۱۶۰۰	۸۵۰	۹۶۹	۸۹۲	۹۲۶	۹۱۲	۸۳۲	۷۷۴

1. Sri, World Petrochemicals, CEH Reports Methanol, 2009, P. 8.

الزامات نیل به اهداف سند چشم‌انداز صنعت پتروشیمی ۱۲۳

جدول ۴ نرخ بهره‌برداری از مجتمع‌های تولید متانول

درصد

سال	۲۰۱۸	۲۰۱۳	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳
جهان	۷۰	۵۳	۵۲	۶۶	۷۶	۸۲	۷۹	۸۵	۸۳
ایران	۸۰	۷۷	۸۱	۹۵	۹۳	۸۷	۸۵	۹۸	۹۶
عربستان	۸۶	۸۴	۷۶	۸۲	۹۱	۹۷	۸۵	۱۰۴	۱۱۵
چین	۶۳	۳۴	۳۱	۴۸	۷۱	۷۸	۶۹	۷۸	۵۹
قطر	۸۸	۸۵	۹۶	۱۰۹	۱۰۸	۱۱۲	۱۱۱	۱۰۱	۹۴

جدول ۵ مصرف متانول

هزار تن در متر

سال	۲۰۱۸	۲۰۱۳	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳
جهان	۸۱۰۹۱	۶۱۰۲۷	۴۴۸۳۹	۴۱۸۴۹	۴۰۲۴۲	۳۸۹۱۵	۳۶۱۳۳	۳۳۵۱۴	۳۲۳۸۱
ایران	۲۲۸۸	۱۸۸۶	۷۹۶	۷۱۲	۶۴۳	۵۶۱	۴۱۱	۲۰۵	۲۰۴
عربستان	۲۳۹۵	۲۰۴۹	۱۸۲۸	۱۶۸۰	۱۶۸۳	۱۶۰۱	۱۳۰۶	۱۱۶۱	۱۲۱۰
چین	۴۱۳۹۲	۲۵۵۳۹	۱۴۶۰۰	۱۲۶۱۳	۱۰۷۸۲	۹۶۲۱	۷۳۳۵	۴۹۴۹	۴۰۸۳
قطر	۸۲۵	۵۸۶	۳۲۷	۲۷۴	۲۷۲	۲۹۶	۲۴۶	۲۸۸	۲۱۰

جدول ۶ خالص تجارت متانول

هزار تن در متر

سال	۲۰۱۸	۲۰۱۳	۲۰۰۹	۲۰۰۸	۲۰۰۷	۲۰۰۶	۲۰۰۵	۲۰۰۴	۲۰۰۳
ایران	۲۵۵۳	۲۷۶۹	۲۹۵۴	۲۵۵۲	۲۱۴۵	۹۷۵	۱۰۸۶	۱۰۳۶	۵۲۷
عربستان	۴۰۲۵	۴۲۰۱	۳۸۴۸	۳۹۲۲	۳۴۰۵	۳۸۴۰	۳۴۳۶	۳۰۴۸	۳۴۳۰
چین	-۱۰۳۰	-۳۷۰۵	-۱۳۴۶	-۱۰۶۶	-۲۸۲	-۹۴۶	-۱۳۰۶	-۱۳۲۲	-۱۲۹۳
قطر	۸۴۱	۱۰۱۵	۵۲۴	۷۱۵	۶۲۰	۶۴۰	۵۶۳	۵۵۷	۵۶۴

منابع و مأخذ

۱. انتشارات مرکز آموزش و تحقیقات صنعتی ایران (۱۳۸۶)، مجموعه مطالعات راهبردی صنایع پتروشیمی.
۲. جعفری و همکاران (۱۳۸۹). «چشم انداز صنعت پتروشیمی در ایران، منطقه و جهان»، مدیریت برنامه ریزی و توسعه شرکت ملی صنایع پتروشیمی.
۳. روزنامه کیهان (۱۳۸۹). مصاحبه مدیر عامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی، ش ۱۹۷۲۵.
۴. «صنعت پتروشیمی و نقش آن در صنایع پایین دستی کشور» (۱۳۷۷). پیام پتروشیمی.
۵. گزارش روابط عمومی شرکت ملی صنایع پتروشیمی (۱۳۸۸).
۶. محتشمی پور، رضا و فاطمه میرجلیلی (۱۳۸۹). «ارائه راهکار برای کاهش موانع صادرات محصولات پایین دستی پتروشیمی»، فصلنامه مجلس و پژوهش، ش ۶۳.
۷. مدیریت برنامه ریزی و توسعه کمیته تلقیق برنامه چهارم، سند چشم انداز صنعت پتروشیمی.
۸. واحد مطالعات و تحقیقات سرمایه‌گذاری مؤسسه حسابرسی صندوق بازنشستگی کشوری (۱۳۸۷). تجزیه و تحلیل صنایع پتروشیمی ایران.
۹. وزارت صنعت، معدن و تجارت (۱۳۸۹). چشم انداز صنعت پتروشیمی در برنامه پنجم توسعه، معاونت برنامه ریزی، توسعه و فناوری.
10. Sri, World Petrochemicals, CEH Reports Ethylen (2009).
11. Sri, World Petrochemicals, CEH Reports Methanol (2009).
12. Sri, World Petrochemicals, CEH Reports PVC (2009).
13. Sri, World Petrochemicals, CEH Reports Poly Ethylen (2009).
14. www.icispricing.com.
15. Prob Economics, Inc (2006).
16. ICIS Chemical Business (2009).
17. Prob Economics, Inc (2005).
18. Profitable Hi-Teck Plastic Industries (2000).
19. Platts Polymerscan, Vol. 33, Issue 12 (2010).
20. Samba Report Series (2009).